

Flertallet saavel som hos Ministeren været Betæneligheder ved at gaa ind paa dette, idet man ikke har ment at burde gaa bort fra det Princip, der er Grundlaget for Sygekassehjælpen, nemlig Hjælp til Selvhjælp. Der har været forhandlet om at indføre Lempelser for de Mennesker, der paa Grund af kroniske Lidelser ikke kunne optages i Sygekasserne. Og Ministeren har udtalt sin Beredvillighed til nærmere at ville undersøge dette Forhold, og det tør forventes, at der fra Ministerens Side efter disse Undersøgelser vil blive stillet Forslag om en Udvidelse af Fattiglovens § 63. Ministeren har, som sagt, stillet sig saa velvillig paa dette Omraade, at Udvalget ikke har ment for Tiden at burde stille Ændringsforslag til det foreliggende Forslag ud over dem, som ere stilledes af Ministeren og tiltraadte af Udvalget.

Af de 2 Ændringsforslag er der kun Anledning til at henlede Opmærksomheden paa det ene, der gaar ud paa, at „Personer, der ikke have nogen Forsørgelseskommune her i Landet, men som dog efter de foreliggende Omstændigheder findes at burde modtages til Forsørgelse her i Danmark, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at meddele fornødent Bevis i saa Henseende. I Trangtilfælde afholdes Udgifterne ved saadanne Personers Forsørgelse af Statskassen.“ Det er jo nemlig ved en Bestemmelse i Fattigloven af 9. April 1891 fastslaaet, at de kommunale Bestyrelser skulle være pligtige til at give Hjemstedsbevis til Brug i Udlandet for de Personer, som opholde sig der. Men det gælder kun Personer, der have dansk Indfødsret, og der ere de, som ere fødte før 7. April 1898, inden Loven om Indfødsrets Erhvervelse og Fortabelse af 1898 traadte i Kraft, uheldigt stillede. Dette Ændringsforslag gaar ud paa at stille dem gunstigere, saaledes som det har vist sig at være nødvendigt efter de Krav, der til forskellige Tider ere fremkomne. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget, som det foreligger, med de af Ministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag.

Marott: Jeg tillader mig paa Socialdemokratiets Vegne ligesom den ærede Ordfører at anbefale det foreliggende Lovforslag med Ministerens Ændringer til Vedtagelse her i Tinget. Desuden vil jeg gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Forbindelse med det foreliggende Forslag. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at ved denne Sags første Behand-

ling blev der fra vor Side fremsat forskellige Ønsker med Hensyn til nogle yderligere Ændringer i Fattigloven, vedrørende Sygehjælp, og jeg tillod mig at forme disse Ønsker i følgende Krav, for det første, at fortsat Hjælp til Sygekassemedlemmer, som udslettes paa Grund af vedvarende Sygdom, ikke bør have Fattighjælps Virkninger, og at Hjælp til kronisk syge, som ikke kunne blive Medlemmer af Sygekasser, heller ikke regnes for Fattighjælp; ej heller bør Hjælp til Underhold for Familier, hvis Forsørger er paa Sygehus, betragtes som Fattighjælp. Og vi ønskede endelig, at de kommunale Sygehuse maatte blive regnede lige med Statsanstalter. Jeg godtgjorde ved denne Lejlighed ved forskellige Eksempler fra Sygekassevirksomheden, hvorledes mange syge Mennesker under vor nuværende Lovgivning ofte staa aldeles hjælpeløse i de givne Tilfælde og kun have Fattigvæsenet at ty til, og jeg tillod mig at anmode det høje Ting om at udslette den Skamplet paa vor Lovgivning, at Folk som Følge af Sygdom skulle tvinges over paa Fattigvæsenet og derved miste deres borgerlige Rettigheder. Thi dette er jo Tilfældet under vor nuværende Lovgivning, og det sker ved overordentlig mange Lejligheder.

Det blev saa efter Sagens første Behandling under nogen Modstand fra Flertallets Side vedtaget at henvise dette Lovforslag til et Udvalg, og vi Socialdemokrater — og for øvrigt ogsaa et andet æret Medlem i Udvalget — have i Udvalget stillet Ændringsforslag i de her nævnte Retninger. Endvidere have vi foreslaaet, at Beklædnings- og Rejsseudgifter for Personer, der indlægges paa de i Fattiglovens § 61 nævnte Anstalter, heller ikke skulle regnes for Fattighjælp.

Med Hensyn til den fortsatte Hjælp til udslettede Sygekassemedlemmer og til kronisk syge have vi endelig foreslaaet i Udvalget, at Staten skulde betale Halvdelen af Udgifterne hertil, i Erkendelse af, at Kommunerne paa dette Omraade i Forvejen ere overbebyrdede nok, og vi have paavist, at disse ny og humane Bestemmelser i Fattigloven vedrørende Sygeplejen meget godt kunde vedtages her uden i mindste Maade at medføre Forandringer i andre Love, f. Eks. i Sygekasse-loven, saaledes som den højtærede Minister ved Sagens første Behandling syntes at mene. Men den højtærede Indenrigsminister og Flertallet have imidlertid i Udvalget afvist disse Ændringsforslag med den i Betænkningen angivne og for øvrigt nu